

Indførelse ved Lov i Danmark, er, at samtlige Regeringsrepræsentanter, som i denne Kommission alle er aktive Statsembedsmænd, er gaaet med de 12 Arbejderrepræsentanter, medens de 12 Repræsentanter for Arbejdsgiverne og Erhvervslivet i det hele, som repræsenterer baade Industri, Haandværk, Handel, Søfart og Landbrug, staar alene med deres Mindretalsforslag. Det forekommer mig, at man med Hensyn til slige Kommissioner maa skelne mellem de Tilfælde, hvor Staten vælger særlige delegerede, tager dem ud af den mest sagkyndige Kreds og i Henhold til deres Autoritet giver dem carte blanche, og saa de Tilfælde, hvor Staten til sine Repræsentanter vælger aktive Embedsmænd. Selv om selvfølgelig ogsaa her Sagskundskaben er afgørende ved Valget, kan det ikke nægtes, at Embedsmændene — det skulde gerne gælde i saa meget højere Grad, jo højere man kommer op i Graderne — først og fremmest er og maa være Samfundets Tjenere. En overordentlig objektiv Stilling fra deres Side er da udkrævet i Spørgsmaal som de her foreliggende, der maa siges at være vitale, og hvor Meningerne staar saa skarpt mod hinanden paa en Maade, som — det kommer man ikke udenom — er dikteret og præget af forudfattede politiske Grunde. Thi det maa ikke glemmes, at det hele Grundlag for 8 Timers Dogmet ganske overvejende kun er en politisk Trossætning. Intetsteds staar der i øvrigt skrevet, at netop disse 8 Timer skulde være det ene lyksaliggørende for alle og enhver. Jeg forstaar det saaledes, at Regeringens Repræsentanter, hvor disse vælges fra Departementerne, skal sikre en objektiv samfundsmæssig Behandling af Sagen. Hvor de i Tilfælde, der stiller 2 Parter overfor hinanden, kommer til at danne Tungen paa Vægtskaalen, mener jeg, at de, naar Talen er om slige Samfundsproblemer, som her foreligger, bør holde sig tilbage fra at lægge deres Lod i Vægtskaalen, saa den nødvendigvis maa synke ned til en af Siderne; det kan ellers ikke undgaas, at de til en vis Grad forpligter Staten og deres respektive Departementer og tillige bringer Lovgivningsmagten i en vanskelig Stilling, der vil kunne misforstaas. Disse Anskuelser deles i alt Fald af mange indenfor mit Parti.

Det er derfor med blandede Følelser, vi ser en Departementschef fra Danmark i vort prædestinerede Socialministerium, Indenrigsministeriet, sidde som vort Lands Repræsentant i det internationale Arbejdsbureau i Genua, dette Arbejdsbureau, som er det faste Bindeled mellem de aarlige Konferencer, hvoraf hidtil er blevet afholdt een

i Washington og een i Genua. Om den sidstnævnte Konference er der i øvrigt netop i de sidste Dage fremkommet en Beretning fra den danske Stats Regeringsrepræsentanter, og jeg kunde have Lyst til ganske kort at betragte visse Ting deri, som er karakteristiske for det hele principielle Forhold, her er paa Tale. Naar man gennemlæser denne Beretning, kan man ikke undgaa at lægge Mærke til den beklagelige Kendsgerning, at den begynder med en Meddelelse om, at den danske Delegation ikke synes at have taget Hensyn til de Vanskeligheder ved Trafiksamkvemmet i Europa, man for Tiden altid maa være belavet paa, og som Følge deraf paa Grund af en partiel Jernbanestrejke i Norditalien er kommet akkurat saa sent til Konferencen, at den har opnaaet ikke at komme ind i alle de mest væsentlige og afgørende Udvalg. Det staar anført, at Delegationen vilde have været i Genua den 14. Juni, altsaa Dagen før Konferencen skulde begynde. Det lykkedes ikke; den kom een Dag for sent. Jeg vil henstille til de ærede Regeringsrepræsentanter, der en anden Gang skulde repræsentere vort Land paa en saa vigtig Konference, i alt Fald at tage een Dag at løbe paa, naar man ved, at Forholdene er saa usikre.

Det kan ikke undgaas, at man føler sig pinligt berørt, naar man ved Gennemlæsningen af Beretningen finder følgende Udtalelse: Ved Valg af Konferencens Præsident og Vicepræsidenter naaede den danske Delegation ikke at deltage. Ved Valg af Udvalg til Undersøgelse af Fuldmagter — ogsaa et ret vigtigt Udvalg — fik den danske Delegation desværre heller ikke Anledning til at deltage. Ligeledes bemærkes der, hvor der er Tale om Valg af en Udvalgskomité, at i dette vigtige Udvalg, hvor Norge var repræsenteret med 3 Medlemmer og Sverige med 1 Medlem, „fik Danmark desværre ingen Repræsentant“. Jeg tror, der var endnu et Sted, hvor Danmark ikke kom med, nemlig i Udvalget for indenlandsk Sejlads. Alt i alt vil jeg sige, at det virker noget beklageligt at se den Fraværelse fra dansk Side i disse vigtige Udvalg. Derimod gøres der en Bemærkning om, at Konferencen afholdtes i en gammel Bygning, smykket med en Række Kunstværker af høj Rang, i hvilken Bemærkning jeg øjner Æstetikeren bag den danske Regeringsmand baade i Almindelighed og i Særdeleshed.

Men efter disse vigtige Udvalgsvalg og Komitévalg, hvor Danmark altsaa deltog i saa ringe Grad, kommer man til at skulle fastsætte Arbejdstiden for Fiskeriet; og overfor dette Emne naar man hurtigt til